

bydes det, at der i alle sådanne forhold for hver enkelt kategori af kul og stål, der kommer fra eller skal til et andet medlemsland, anvendes samme priser og betingelser m. v., som gælder for intern transport af samme produkt over samme rute. Alle rater, priser og tarifbestemmelser skal offentliggøres eller meddeles Den høje Myndighed (Kommissionen), som kan give tidsbegrænsede eller betingede tilladelser til anvendelse af særlige takster til fordel for en eller flere virksomheder.

Kapitel 10

Handelspolitik. I artikel 71 fastslås som hovedprincip, at medlemslandenes adgang til at føre deres egen handelspolitik ikke anfægtes af traktaten, medmindre det modsatte er særligt fastsat, og de efterfølgende artikler omhandler visse undtagelser herfra.

Medlemsstaterne skal dog yde hinanden hjælp på det handelspolitiske område. Myndigheden (Kommissionen) kan fremsætte forslag herom.

Ifølge artikel 72 kan Rådet efter indstilling fra Den høje Myndighed (Kommissionen) med enstemmighed fastsætte minimums- og maksimumstoldsatser, udover hvilke medlemsstaterne forpligter sig til ikke at gå. Mellem disse grænser etablerer hvert land sine toldsatser i overensstemmelse med dets nationale procedure. Myndigheden (Kommissionen) kan, eventuelt på foranledning af et medlemsland, fremføre meningstilkendegivelser, såfremt den finder en modifikation af de af et medlemsland valgte satser ønskelig. Administrationen af import- og eksportbevillinger vedrørende tredjelande sorterer ifølge artikel 73 under regeringen i landet med varens bestemmelsessted resp. oprindelsessted, men Den høje Myndighed (Kommissionen) skal kunne overvåge og kontrollere sådan bevillingsudstedelse for kul og stål og kan om nødvendigt rette henstillinger til medlemslandene med henblik på på den ene side at hindre en for restriktiv praksis og på den anden side at sikre koordination af foranstaltninger i henhold til artikel 71 sidste afsnit og artikel 74. Den vigtigste undtagelse fra det i artikel 71 fastslåede hovedprincip indeholdes i artikel 74, ifølge hvilken Den høje Myndighed (Kommissionen) kan træffe alle nødvendige foranstaltninger for at gennemføre traktatens målsætning i tilfælde af:

- 1) Import fra tredjelande til dumpingpriser.
- 2) Konstatning af forskel i pristilbud fra et tredjeland og et EKSF-land, hvor forskellen skyldes, at førstnævnte er baseret på konkurrencebetingelser, der er i strid med traktaten, eller
- 3) Hvis kul eller stål importeres i forøgede kvantiteter og under sådanne betingelser, at det skader Fællesskabets egen produktion.

Kvantitative restriktioner til afhjælpning af sådanne vanskeligheder kan for så vidt angår 2) kun gennemføres med Ministerrådets indforståelse og for så vidt angår 3) kun på de i artikel 58 fastslåede betingelser.

Ifølge artikel 75 forpligter medlemslandene sig til at holde Myndigheden (Kommissionen) informeret om forslag til handelsaftaler m. v. i det omfang, de berører kul- og stålsektoren, herunder råmaterialer og specialudstyr til produktionen af kul og stål.

Fjerde del

Almindelige bestemmelser.

I denne del af traktaten er bl. a. samlet bestemmelserne vedrørende traktatens geografiske og varemæssige anvendelsesområde, regnskabsforhold, medlemslandenes almindelige forpligtelser til at respektere traktaten og fremme gennemførelsen af dens formål samt bestemmelser om tvistigheder og overtrædelser.

Endvidere bestemmes det (artikel 95), at i tilfælde, som ikke er udtrykkeligt nævnt i traktaten, og hvor en beslutning eller henstilling fra Den høje Myndighed (Kommissionen) findes nødvendig og i overensstemmelse med artikel 5 til gennemførelse af formål nævnt i artiklerne 2, 3 eller 4, kan sådan beslutning eller henstilling træffes med Rådets enstemmige godkendelse, efter at Det rådgivende Udvalg har været konsulteret. Det samme gælder som grundlag for sanktioner. Ifølge artikel 95 sidste stykke kan ændringer i traktaten, som er nødvendiggjort af den økonomiske eller tekniske udvikling, gennemføres af Den høje Myndighed (Kommissionen) og Rådet med $\frac{5}{6}$'s majoritet. Ændringerne skal dog forelægges Domstolen, som skal godkende, at de er af en sådan karakter, som beskrevet i denne artikel, og skal endelig for at blive gyldige godkendes af Den parlamentariske Forsamling med $\frac{3}{4}$'s majoritet af de afgivne stemmer og $\frac{2}{2}$'s majoritet af det samlede medlemstal. Alle andre